

og Fæstningsklippen, betænkte han sig ikke, men satte sin Hest i Carriere og sprængte ned i Afgrunden. Hesten blev knuust, men Manden kom derfra og entrede op af Klipperne fra Tak til Tak; jeg formoder, at havde han ikke været en gymnastisk uddannet Mand, vilde det have været ham noget besværligt at klattre derop efterat have gjort et saadant Spring. Jeg er overbevist om, at naar vi vare istand til at uddanne vor Ungdom, Piger og Dreng, gymnastisk, saa vilde vi have mindre Sygdom og en stærkere Race Mennesker og spare i alle Henseender, ogsaa i statsøkonomisk; vi vilde undgaae megen Elendighed og mange Daarstaber, dersom vi ret fik Kroppene uddannede, hvilket ogsaa giver stærkere Sjæle. Jeg har derfor endnu den Tro, at det ærede Thing i sin Helehed snarere vil fremme Gymnastikunderviisningen end afflasse den, snarere vil bevilge Penge til at faae den indrettet paa en fornuftig og kraftig Maade end spare de Par Skilling, der fortiden kunne spares ved at indskrænke den. Da den offentlige Gymnastikdirecteur har været paa Bane, stal jeg dog anføre, at der mig bekjendt er Skoler, hvor man med stor Interesse seer ham komme, og hvor Gymnastikunderviisningen ved hans Inspection har faaet et ikke ringe Opsving. Det er blevet nævnt, at Børnene „knibe ud“ fra Gymnastikunderviisningen, hvor de kunne det; imod denne Paastand vil jeg sætte Skoler — jeg kan paavise dem, jeg vil bringe ærede Medlemmer derhen, hvis de have Lyst dertil — hvor Børnene, langt fra at knibe ud, tværtimod muffle, naar de paa Grund af Veiret eller andre Omstændigheder maae undvære deres Gymnastiktide. Det er jo iøvrigt forunderligt, at egentlig Ingen saa at sige har talt mod Gymnastikunderviisningen, hvorimod saavel Forslagsstilleren som et andet æret Medlem og nok et æret Medlem efter ham alle have fremhævet det Fortræffelige ved Sagen (Nei! Nei!); alle de Medlemmer, der have talt for Loven, have med saa Undtagelser tillige talt for Gymnastikken. (Stemmer: Nei!) So. (Stemmer: Nei, ikke for Gymnastikken, men

for Loven!) Jeg siger, jeg har endnu det Haab, at dette Lovforslag, istedetfor at drabe Gymnastikken, vil paa en bedre og kraftigere Maade bidrage til at udvikle og fremme den, og forsaavidt kan det siges, at det er godt, at det er kommet frem.

J. A. Hansen: Vi have jo nu hørt det Universalmiddel, som skal bringe os ud over alle mulige fremtidige Farer og Ulykker; der er ikke nogen Ulykke eller Fare, som ikke skal kunne afvendes, naar vi blot vedligeholde Gymnastikunderviisning paa Landet. Denne Underviisning kan sætte os istand til at blive ligesaa bevægelige og raske Mænd, som vore Forfædre vare for 2500 Aar siden; naar Befolkningen er saaledes uddannet, kan man benytte den til at slukke Udebrande, og det er jo overmaade heldigt paa de Steder, hvor man mangler Vand. Det er i enhver Henseende overmaade glædeligt, naar man hører en Sag, som man bekæmper, blive forsvaret paa en saadan Maade, som her er Tilfældet; thi er der Noget, som maa kunne bringe de ærede Herrer, som ikke tidligere have været overbeviste derom, til at indsee, at det nærværende Forslag fortjener at vedtages, da mener jeg, at det maa være, at de høre, at man henter Exempler fra Ostindien og fra 2500 Aar tilbage og støtter sig paa, at en Forfatter har erklæret, at Gymnastikunderviisningen var noget af det Allervigtigste. Man vil jo let, og altid naar man er sproglig og vil gjennemlæse alle de forskjellige Landes Literatur, kunne finde en Forfatter, der har udtalt sig for denne eller hiin Galskab; men det beviser ikke Noget, hvad en enkelt Mand har skrevet i et enkelt Skrift, thi der findes i den Syndflod af Skrifter, som udkomme Aar for Aar, Forsvar for alle mulige Galsaber. De Herrer, som have talt imod Forslaget, gjøre sig skyldige i en stor Feiltagelse, naar de fremstille Sagen, som om denne Lov albeles vil forhindre al Gymnastik paa Landet; det er ingenlunde Tilfældet.